

Folketingsflertal, der er og har været, i Anledning af de Foranstaltninger, der er trufne.

Jeg betragter derfor ogsaa det Krav, som nu foreligger, om fuld Frihed som en naturlig Følge af den Strid, der har været her i Tinget, og den Kritik, der har været rejst, og ikke som en Følge af en virkelig Skade, Erhvervene skulde have lidt. Derfor forekommer det mig, at man uden Fortræd for nogen kunde have opsat at træffe Bestemmelse om Afviklingen af de overordentlige Foranstaltninger og om Ophævelse af Loven af 7. August 1914. Man kunde det saa meget mere, som Forholdene fremdeles er i allerhøjeste Grad usikre og skifter Karakter næsten fra Uge til Uge, i den sidste Tid har man jo endog set, at Forholdene tegner til at kunne blive endnu vanskeligere. Man er endnu slet ikke paa det rene med, hvorledes Brændselsituationen vil blive her i Landet i den kommende Tid; hvis det ikke lykkes at bringe Arbejdsforholdene i England i Orden, er det hævet over al Tvivl, at Danmark i de nærmeste Maaneder vil staa endnu vanskeligere med Hensyn til Forsyning med Brændsel end nogen Sinde tilforn under hele Krigsperioden. Endvidere kan jeg pege paa, at en hel Del af de trufne Foranstaltninger efterhaanden falder bort, naar Forholdene gaar i Lave og igen bliver normale. Adskillige Foranstaltninger, der har været gældende i en lang Periode, er allerede blevet ophævet, og andre staar for Tur til at blive ophævet. Ingen har jo Interesse i at opretholde Bestemmelser, som der ingen Nødvendighed er for mere.

Nu foreligger der imidlertid et Lovforslag om Afvikling af de overordentlige Foranstaltninger, som er trufne, og om at ophæve Loven af 7. August 1914. Jeg kan paa mit Partis Vegne give Tilslutning til det Lovforslag, som er fremsat i Landstinget af Indenrigsministeren. Derimod kan jeg ikke paa nogen Maade tilraade det Lovforslag, som er oversendt Folketinget fra Landstinget, efter hvilket Loven af 7. August 1914 skal bortfalde den 1. Juli, og jeg kan ganske henholde mig til, hvad Indenrigsministeren har udtalt om Grundene, hvorfor man ikke bør gaa til Ophævelse allerede den 1. Juli.

Hvad Enkelthederne i Lovforslaget angaar, kan jeg indskrænke mig til ganske faa Bemærkninger. Jeg vil kun sige om § 1, hvorefter der skal nedsættes et Udvalg paa 8 Medlemmer af Rigsdagen til at være Mellemed mellem Regering og Rigsdag ved Afviklingen af de overor-

dentlige Foranstaltninger, at jeg tror ikke, man har gjort sig rigtig klart, hvilket Arbejde der vil være forbundet med at indtræde i den Stilling, hvori dette Udvalg skal indtræde. Jeg spaaer dette Udvalg et saa overvældende Arbejde, at det egentlig paa en Maade vil blive en ny overordentlig Kommission, og jeg tror alligevel ikke, at Rigsdagsudvalget i al Almindelighed vil være indrettede paa at arbejde paa den Maade, paa hvilken den overordentlige Kommission har maattet arbejde i de forløbne Krigsaaer. I Landstinget er man da ogsaa blevet opmærksom paa, at Udvalget kan blive meget stærkt belempret med Arbejde, og som Følge deraf har man vedtaget en Ændring i Lovforslaget, gaaende ud paa, at der kan antages lønnet Medhjælp for dette Udvalg. Denne Bestemmelse kan jeg anbefale det høje Ting at stemme for.

Derimod maa jeg anbefale det høje Ting ikke at vedtage den af Landstinget i Lovforslaget indsatte Bestemmelse, hvorefter Loven af 7. August 1914 skal bortfalde den 1. Juli. Det forekommer mig, at der er givet en særdeles god Begrundelse af først at lade Loven bortfalde 4 Ugers Dagen efter, at den nye Rigsdag er traadt sammen. Derefter skulde jeg mene, at Loven af 7. August 1914 skulde ophøre at være gældende fra den 1. November. Jeg gaar nemlig ud fra, at den nye Rigsdag, hvori hele det danske Folk er repræsenteret — hvis da ikke alle Beregninger slaar fejl —, vil kunne træde sammen den første Tirsdag i Oktober, altsaa den 7. Oktober, og derefter bør der være tilstrækkelig Tid til Overvejelse for denne Rigsdag, saa den frit kan skønne over, hvad der bør foretages i Anledning af, at Loven af 7. August 1914 bortfalder 4 Ugers Dagen efter, at Rigsdagen er traadt sammen.

Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) sagde, at den nye Rigsdag burde være forskaaet for at skulle beskæftige sig med Loven af 7. August 1914. Jeg tror ikke, det er muligt at vedtage noget om, at den nye Rigsdag overhovedet kan blive fritaget for at beskæftige sig med de Foranstaltninger, der nødvendigvis maa træffes i Henhold til de overordentlige Forhold, som er til Stede, og Loven af 7. August 1914 er da ikke af den Beskaffenhed, at det skulde være særlig utilfredsstillende for en ny Rigsdag at beskæftige sig med den. Jeg tror i det hele taget, at Forholdene vil forme sig saaledes, at den nye Rigsdag netop bliver nødsaget til at beskæftige sig ikke just med Loven af 7. August 1914, men med